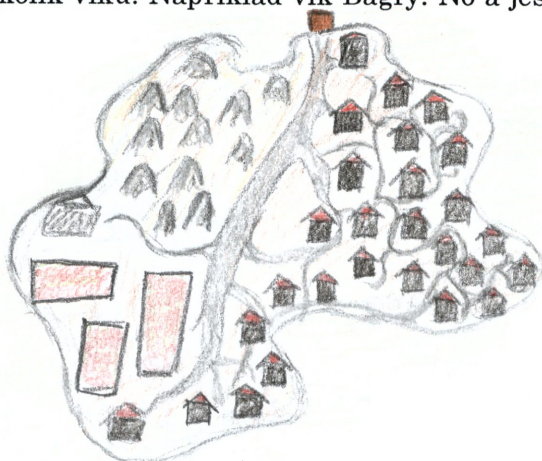

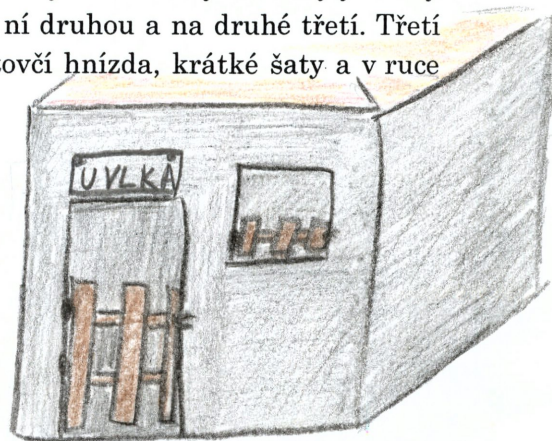
ČERVOVÁ KARKULKA

Jana Vašíčková, G4.A

Za devatero horami, osmi řekami, sedmi městy a šesti velkoměsty, pěti lesy a čtyřmi loukami se rozprostírá obludně velká bažina a uprostřed leží krásná, leč smradlavá skládka. Ale není to jen tak obyčejná skládka, je velká jako dvě fotbalová hřiště a žijí na ní všechny kriminální živly z pohádek. Na severu je vybudován nevelký přístav, určený pro přivážení nových obyvatel, vedle něj stojí hospoda, zde si můžete dát třeba destilovanou bažinnou vodku nebo pečeni z mravenišť. Na východním pobřeží jsou postaveny domky pro všechny zdejší trestance. Nejjižnější chaloupka patří Makovici. Byla sem poslána za vraždu svého motýla Emany. Západně od jejího obydlí leží tři maková pole. A od nich na sever bydlí ve vlčím doupěti několik vlků. Například vlk Bagry. No a ještě severněji jsou kopy nepoužitých odpadků.

„Bagry! Dneska to bude slavný, dé nám to nélepsi piti, co tade máš a sezve celé ostrov. Červová Karkulka nám konečně povi, proč tade je.“ Pronesl svým nezaměnitelným nářečím dvoumetrový několik set kilový nazelenalý zlobr Huhla při vstupu do hospůdky. Za ním vstoupila jeho snoubenka ježibaba Ježba. Její neposlušné vlasy se kroutily kolem její hlavy jako jedovatí hadi a na nose měla obrovskou bradavici, na ní druhou a na druhé třetí. Třetí osoba byla již zmíněná Červová Karkulka. Na nohou vlašťovčí hnízda, krátké šaty a v ruce terárium s dvěma macatými červy Leontýnkou a Matyldou.

Zatímco šli Huhla s Bagrym shánět posluchače pro Karkulčin příběh, Karkulka s Ježbou si sedly ke stolu a zabavily se hraním karet. Karkulka našla kartu, se kterou by mohla vyhrát, zrovna ve chvíli, kdy se od přístavu ozvalo zahoukání lodě. Obě vyběhly před hospodu, z loďky, spíše člunu, vystoupila shrbená postava. Chvíli váhala a potom se pomalým krokem rozešla k nim. Při chůzi se musela opírat o hůl, která musela být snad ještě starší než ona. Když se přiblížila, Ježba poznala, že je to Obula, sestřenice tety strýce její

pratety, tedy příbuzná. „Zdravím, Obulo.“ Usmála se Ježba na svoji příbuznou a zavedla ji do hospody.

Mezitím se v hospůdce U Vlka sešla celá skládka. „Nejdřív nám svůj příběh odvykládá Obula. Je to ježibaba z perníkové chaloupky. Tak spust, Obulo.“ Vyzvala ji Ježba. Obula si odkašlala a začala povídat:

„Byla jednou jedna perníková chaloupka, která mně pořád dělala naschvály. Stála na muří nožce a druhou mi vyhrabávala kytky ze záhonku. Jen jsem nějakou kytku zasadila, už ji chaloupka vyhrabala. Jo, a taky ptáky lovila. To oni mi k ní totiž přiváděli hloupé dětičky. Jinak řečeno, „Ptáci řvou a kytky smrdí.“

Tehdy jsem musela vypadat opravdu zyláštne, poprala jsem se s ^{fanoušce}otesánkem a měla jsem velkou modřinu pod okem, na hlavě pekace, oranžové tílko, minisukně a k tomu zelené gumáky. Místo koštyte jsem lítala na lampě veřejného osvětlení. Tu lampu jsem měla přímo před domem, takže jsem mohla kdykoli odletět.

Jednou ke mně přišel Jeníček s Mařenkou, chodili ke mně na hodiny juda, ale tentokrát mi řekli, že už je to nebaví a můj perník, že jim taky nechutná. A tak jsem jim navrhla, že si z nich udělám vrtáčky... teda špekáčky a oni na to, že si je musím nejdřív chytit. No a tak jsem je začala honit a napálila jsem do té blbě lampy. Pak přijela policie, zavřeli mě na dva roky do chládku za pokus o vraždu, no a teď jsem tady...“

Celá hospoda ztichla. Ticho prolomila až Obula „Mohla bych dostat něco k pití, prosím?“ Bagry hned vyskočil, a donesl jí destilovanou bažinnou vodku. „A teď Karkulka!“ zavelela Ježba. Celá hospoda s ní souhlasila a tak musela Karkulka začít vykládat:

„Hlavní událost mého a matčina života se stala ještě před mým narozením. V království, kde moje máma žila, žil drak a byl podezírán z násilnických činů, páchaných na princeznách. Odměna za jeho zabití byla půlka království a princezna a jak to tak v pohádkách bývá, sešla se pěkná řádka princů, kteří chtěli ukořistit nejen čest a slávu, ale hlavně půlku království a dceru nejbohatšího chlapíka v zemi. Štěstěna však byla na straně méj mámy. Když byla na procházce v lese, zaklepal jí na rameno ten drak, byl vystresovaný a chtěl se jí přeptat na cestu z království. Bohužel se moje máma Helga tak lekla, že mu dala pěstí přímo do čumáku. Drak omdlel, ale ona nechtěla, aby ho někdo našel a tak ho odvekla za hranice, do jedné útulné sluje. Potom šla za králem a řekla mu, že drak už je mrtvý. Král jí dal půlku království, ale princeznu jí za ženu nedal, místo ní dostala krásnou vilku pod lesem.

Helga se stala rytířkou von Hohenfikus. Žila jako lehká žena a tak se stalo, že porodila mně. Od narození mám alergii na med a Helga ho měla všude po domě, byla jsem celá červená a tak mi říkala Červená Karkulka. Celkem tam se mnou vydržela dvacet let. Po té době mě poslala k babičce a věřila, že mě tady Bagry zabije na cestě tam, nebo zpět, ale nestalo se tak. Proto se odstěhovala za tím svým drakem a už se ani neukázala. Když pak za ní přijely její kolegyně z práce a nenašly ji tam, myslely, že jsem ji zabila a tak mě policie odvezla do vězení, kde jsem z nudy začala chovat červy. No a po třech letech jsem se ocitla zde... Helga se teď spokojeně rozvaluje s tím svým drakem ve vile a já tady zatím hniju na skládce..." zakončila Karkulka svůj příběh a pohládila Matyldu a Leontýnku.